

Від редакції

Одинадцятий випуск „Етномузики” присвячений „Комітетові 1894/1895” для запису та видання українських народних пісень з мелодіями – першій у Галичині громадській спільноті, покликаній налагодити у своєму краї систематичну фіксацію, опрацювання та видання українського музичного фольклору. Маніфестом новоствореної організації стала надрукована в газеті „Діло” від 9 грудня 1894 року „Відозва”, публікація якої ознаменувала собою початок наукового етапу розвитку галицького етномузикознавства. Закономірно, що саме її текст із розгорнутим коментарем Богдана Луканюка відкриває чергове число „Етномузики”.

Рубрику „Студії” розпочинає стаття Ірини Довгалюк про дві невеличкі колекції звукозаписів українських народної музики, зібрані, відповідно, Олександром Зачиняєвим та Іваном Сеньківим у першій половині ХХ століття. Донині не відомі широкому загалу, ці дві аудіозбірки зберігаються в одному із найстаріших та найбільших фонографічних архівів світу – Берлінському фонограмархіві.

Друга із статей підрозділу „Студії” – розвідка молодшої дослідниці Людмили Алієвої про музичний фольклор Хмельниччини у записах київських та львівських етномузикологів. Авторка пропонує огляд народномузичних записів із Хмельниччини, починаючи від матеріалів Кабінету музичної етнографії ВУАН до сучасних, у тому числі і здобутих викладачами Львівської державної консерваторії ім. М. Лисенка.

Проблематику діахронних фольклористичних студій розробляє у своїй статті Ірина Федун, порівнюючи здобутки трьох експедицій в село Велемічі (Брестське Полісся), проведених у 1932, 1967 та 1997 роках, відповідно, Філаретом Колесою та Казімежжом Мошинським, Зінаїдою Можейко, а також самою авторкою. І. Федун ретельно аналізує чотири народні пісні, спільні для всіх трьох експедицій, і, крім того, зіставляє нотації Ф. Колесси із власними новочасними транскрипціями, зробленими з тих самих валиків 30-х років.

Рубрика „Матеріали” відкривається листуванням з архівних фондів Львівської консерваторії межі 1950–60-х років, пов’язаним із виконанням масштабного редакційно-видавничого проекту – підготовкою до друку десятитомника праць академіка Ф. Колесси. Листування було інспіроване дирекцією закладу та Станіславом Людкевичем задля вирішення проблем, що заважали реалізації проекту, і які,

на жаль, призвели до повної його зупинки. Листи опрацювала Ліна Добрянська.

Другою публікацією в „Матеріалах” є призбираний і упорядкований Юрієм Рибакком перелік спеціальних знаків музично-етнографічної транскрипції, створений на основі наборів відомих львівських транскрипторів Юрія Сливинського та Михайла Мишанича. Звід знаків запропонований для обговорення та наступного узгодження зацікавленим етномузикологам з метою вироблення уніфікаційних підходів до нотації традиційної музики.

Підрозділ „Педагогіка” представлений публікацією студентського конспекту курсу лекцій Володимира Гошовського з предмету „Народна музична творчість”, прочитаного педагогом у Львівській консерваторії у першій половині 1964 року. Пропонований матеріал проливає світло на зміст читаного В. Гошовським курсу, дає уявлення про його педагогічні методи, принципи викладання тощо. Відчитання рукопису, примітки до нього та передмова належать Л. Добрянській.

Традиційну для щорічника рубрику „Огляди, рецензії, повідомлення” склали відгуки на новітні етномузикологічні видання та повідомлення про вагомні суспільно-фольклористичні заходи, що відбулися протягом 2014 року. Серед перших – рецензія білоруської дослідниці Ірини Назіної на книгу Вікторії Ярмоли „Скрипкова традиція Рівненсько-Волинського Полісся” (білоруською мовою) та два відгуки представниць львівської школи – Лариси Лукашенко на збірник наукових праць „Родина Колессів – спадкоємність науково-мистецьких традицій (з нагоди 140-річчя від дня народження академіка Філарета Колесси)” та І. Федун на книгу Богдана Яремка „Сопілкова музика гуцулів”. Завершують підрозділ повідомлення про дві етномузикологічні конференції 2014 року: Ю. Рибакка про київську „Слов’янська мелогографія-4” та Л. Добрянської про рівненську „Народна музика Волині та Полісся: проблеми дослідження і популяризації”. Наприкінці підрозділу також традиційно вміщено Хроніку за 2014 рік.

У додатках до „Етномузики” на завершення тематики, присвятої цьому випуску, подається підготовлений Б. Луканюком реєстр народномузичних записів Остапа Нижжанківського – ініціатора та головного організатора „Комітету 1894/1895”.

Зауваги і пропозиції просьба надсилати на електронну пошту: pndlme@ukr.net.

30 грудня 2014 року